

СУРВАКАРИ НОВОГОДИШНА СЦЕНКА

(Широко селски дворъ. Въ дъното приветлива къща съ чардаци. На прага баба Нойка, съ свѣтнало лице, посрѣща веселата сурвакарска дружина. До бабичката стоятъ радостни стопанитѣ и нѣколко лечица. Сурвакаритѣ се спиратъ, пѣйки заедно).

Сурвакаритѣ пѣятъ:

Мяу! Мяу! Паричка!
Дай ни, бабо, колаче!
Ако нѣмашъ жълтичка,
дарувай ни съ петаче!

Баба Нойка (подава гърба си да я сурвакатъ и весело имъ дума):

Жива здрава дочекахъ
сто и първа година!
Ха, тупнете юнашки
бабината гърбина!
Внученцата тупнете
да сж здрави, засмѣни,
да порастнатъ напети,
баба да ги ожени!

Дете сурвакаръ (сурвака ги подредъ съ шарения си дрѣнъ):

Дето мине, замине
наша малка дружина,

въ тая къща ще има
радостъ цѣла година!
Да сж здрави стопани
и весели дечица!
Въ нивитѣ ни да стане
едрозърна пшеница!

Сурвакаръ-мачка (умилква се около стопанина и мяука):

Мяу! Мяу! Драгинко,
въ тая пѣстра торбичка
сбирамъ прѣсна сланинка,
бахуръ, крѣхка месчинка!

Сурвакаръ-магаре (рита съ крака и реве като магаре, молейки да го подкове стопанинѣтъ).

Стопанинѣтъ (взема шиповетѣ отъ шиповичаря, който е облѣченъ въ смѣшни дрехи, и започва да кове магарето, като говори отмѣрено):

Това лудо магаре
иска нови подкови!
На ти пълна кривача
съ гологани, грошове!

Сурвакаръ — торбаръ (обикаля съ торбата и подскача пѣйки):

Торбата ми натегна